

ת"פ 4516/01 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 4516-01-19 מדינת ישראל נ' פלוני
בפני כב' השופט אילן סלע

בעניין: מדינת ישראל
באמצעות משטרת ישראל - ייחידת תביעות ירושלים
עו"ד עינת מי רז
נגד
פלוני
ה הנאשם
הנאשם
באמצעות ב"כ עו"ד הלנה לובושיז

פסק דין

אני מזכה את הנאשם מהعبירות שייחסו לו בכתב האישום.

כתב האישום ותשובה הנאשם

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו עבירה של תקיפה בת זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן: "החוק"), ועבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג לפי סעיף 382(ג) לחוק.
2. לפי המתואר בכתב האישום, ביום 18.10.2019 סמוך לשעה 19:40 בדירתה של המטלוננט, שהייתה באותה עת בת זוג פרודיה של הנאשם, החל ויכוח בין הנאשם והמטלוננט, במהלכו קילל הנאשם את המטלוננט, בעט בישבנה ואחז באוזנה ובלסתה (להלן: "האישום הראשון").
3. עוד נטען, כי כעשרה ימים קודם לכן, ביום 18.09.2027, סמוך לשעה 20:00 במרכז המסחרי בגבעת שרת, על רקע ויכוח בין הנאשם למטלוננט בדבר הטענה כי הוא אינו אוסף את חפציו מדירתה, תקף הנאשם את המטלוננט בכר שהייתה אותה באגרוף בעינה הימנית. מעשה זה גרם למטלוננט שטף דם באזרע עין ימין (להלן: "האישום השני").
4. הנאשם כפר במיחס לו. לדבריו, הואאמין בכך בנסיבות המצויים בשני האישומים במועדים אלו, אך מדובר

בתלונות שווה של המטלוננט, שאינה בריאה בנפשה. לדבריו, היא זו המטרידה אותו, שולחת לו הודעות טלפוןות ומנסה לפrox ביתה.

המסכת הראיתית

המאמינה הצעירה עם עדות המטלוננט, עם עדות בתה, עם עדויות השוטרים, האדי ابو שאח ושלמה קינדה.

5. המטלוננט סיפרה בעדותה כי התגוררה שנתיים עם הנאם, אך בשלב מסוים הוא החל לשתות והחל להכותה. היא ציינה כי פחדה להיות אותו, והצבעה על קרע משמעותי באוזן שלה, שנגרם על ידי הנאם שמשך בחזקת שלושה עגילים שענדה באזנה, ועתה היא צריכה לעבור ניתוח לאיחוי הקרע.

6. באשר לאיור שבאים הראשון סיפרה המטלוננט, כי הנאם היה בביתה, ובשלב מסוים, כשהוא החל להרים את ידו עליה ולקל איתה, היא אמרה לו שיאסוף את חפציו מהדירה ויעזוב אותה. הוא השיב כי אין לו עתה רכב והוא יקח את החפצים מאוחר יותר. בתגובה, היא נעה את הדלת ודרשה ממנו שיקח את החפצים, אז הנאם נתן לה מכח בריגל, נטל את המפתחות, פתח את הדלת וברח. בהמשך ציינה כי הוא בعط בישבנה ותפס אותה בלבשת.

7. באשר לאיור שבאים השני סיפרה המטלוננט, כי באותו יום התקשר המעביר של הנאם וחיפש אותו. היא התקשרה לנאם שהיא באותה עת ליד הקישוק, אך הוא לא ענה לפניהו הטלווניות. היא הגיעו למקום, והבינה בו שהוא שיכור. הנאם אמר לה ללקת לביתה ונתן לה אגרוף בעין ימין. לדבריה, כל הנוכחים במקום ראו זאת. כשהגיעה הביתה פגשה בביתה, שהבינה בסימן הכהול סביב העין. כשנשאלה מדוע לא התלוננה על כך במשטרת השיבה כי החברים של הנאם ששוותים עמו, איימו עליו שלא ת תלונן. חבר אחד, שידעה לנქוב בשמו, אף אמר לה כי ייכה אותה אם ת תלונן במשטרה.

8. במה של המטלוננט סיפרה בעדותה כי ביום 18.10.7, עת שהייתה בדירותה הסמוכה לדירת אמה, שמעה צעקות מבית אמה. היא ניגשה לדירת אמה, דפקה בדלת, ואמה פתחה את הדלת כשהיא בוכה ונסערת. היא הוסיפה כי כשחהתה בביתה שמעה את אמה צועקת "אל תגע بي" וכשהגיעה לדירה, הנאם שחה בה. לדבריה, אמה סקרה את הדלת ומנעה מהנאם לצאת לאחר שהוא סרב לפנות את חפציו מהדירה. בחקירה הנגדית הוסיפה כי אמה הרatta לה סימן בישבן כתוצאה ממשעי הנאם. כן אישרה, כי לא הייתה זו הפעם הראשונה בה שמעה צעקות מדירת אמה, שכן אמה תמיד צועקת.

9. הבת הוסיפה וסיפרה, כי כשבועיים לאחר מכן, בהיותה בעבודה, אמה התקשרה אליה וסיפרה לה כי הנאם נתן לה אגרוף בעין. היא אמרה לה להתקשר למשטרה, ולדבריה אמה אמרה לה כי השוטרים אמרו לה לגשת לתהנה לאחר החג שנחוג באותה עת. כשהשבה לביתה היא הבחינה בסימן שחור בעין ימין של אמה. אמה סיפרה לה כי הייתה בקייסק, שם שהה הנאם עם חברי, וכשהיא ניגשה אליו ובקשה ממנו להוציא את חפציו מדירותה, הוא הכה אותה באגרוף לפנים.

10. השוטר האדי סיפר, כי ביום 18.10.7 הוא ושוטר נוסף הוזעקו לאיורע של אלימות בין בני זוג. הם הגיעו למקום ופגשו במתלוננת שאמרה להם שהנאשם תקף אותה, וברח מהמקום. הוא הבחן בסימן כחול מתחת לעין (ת/5). הם לקחו אותה עמו בניידת, ומצאו את הנאשם בקיוסק סמור, ישב עם חברים ושותים וודקה. לדבריו, הנאשם היה שיכור. דוח הפעולה שרשם לאחר האירוע הוגש אף הוא (ת/3).

11. בחקירה הנגדית ציין השוטר האדי כי הוא מכיר את המתלוננת מאירועים קודמים, שהוא התלוננה על הנאשם שהוא הטריד אותה, תקף אותה והתעלל בה. גם הנאשם הגיע תלונות כנגדה, אך תלונות שהיא הגישה כנגדו היו מרובות.

12. השוטר שלמה, שגבה את הودעת הנאשם ביום 18.10.7 (ת/4), כמו גם את הودעת המתלוננת, סיפר כי הוא גם צילם במכשיר הטלפון הנכיד האיש שלו את פניה של המתלוננת (ת/5), כשתיתן להבחן בסימני החבלה סיבב עין ימין לדבריו, לא היה מדובר בסימן חבלה טרי. לדבריה, היה מדובר בתוצאה אירוע שארע שבוע קודם לכן. לשאלתו, מדוע לא התלוננה בסמור לאותו אירוע, השיבה כי ריחמה על הנאשם.

13. מנגד העיד הנאשם. בהתייחס לאישום הראשון הוא סיפר, כי באותה עת הוא כבר לא הTEGROR עם המתלוננת. המתלוננת אמרה לו להגיע לדירה ולקרת את חפציו שאם לא כן היא תשליך אותם מהדירה. הוא הגיע לדירה, והם ישבו ודיברו. בשלב מסוים, המתלוננת נעה את הדלת, הוציאה את המפתח ואמרה לו שהוא לא יצא מהדירה. היא החלה בצעקות, וכשבתה הגעה ופתחה את הדלת, הוא יצא מהדירה ועצב את המקום. הוא שלל את הטענה כי בעט במתלוננת וצין כי אדרבה, המתלוננת היא זו שרודפת אותו, שולחת לו מסרונים, הודעות, מאימיית עליו ועל בת הזוג הנווכחות.

14. באשר לאישום השני סיפר הנאשם, כי ישב עם חברים ליד הקיוסק במרכז המסחרי, כשהלפטו המתלוננת הגעה והחלה לעשות "סקנדל" ולצעוק ובלב מסויים הזמינה משטרה. הוא הבהיר כי הכה את המתלוננת, אך אישר כי בחולף זמן הבחן בסימן בעינה. לדבריו, לאירוע היו עדים רבים מחברי, אך חרב בקשוטין, הם סרבו להגיע לבית המשפט ולהפסיק يوم עבודתה.

15. בנוסף העיד הנאשם כי המתלוננת תקפה אותו, הכתה אותו באגרופה במספר אירועים, שפכה עליו משקה קוקה קולה ואף איממה עליו באמצעות סכין.

16. לצדו של הנאשם התייצהה לעדות גם בת הזוגיים. היא סיפרה בעדותה כי מאז שהיא החלה להTEGROR עם הנאשם, בסוף שנת 2018, המתלוננת הטרידה אותו בטלפונים, יום ולילה. המתלוננת גם שלחה לה הודעות בהן כתבה כי לא יהיה לה חיים בבית שמש, והיא צריכה לעזוב את העיר. באירוע אחד, שעה שהיא ישבה יחד עם הנאשם, אחין שלו ואשתו, המתלוננת התקשרה אליהם ולאחר מכן מספר דקות צלצלה בדלת. כשיטרבו לפתח, המתלוננת צעקה מבחוץ, ולאחר מכן הזמינה משטרה, שעיכבה את הנאשם, ללא כל הצדקה.

17. תחילה לאישום הראשון. אירוע זה התקיים בתוך ארבע אמותיו של דירת המתלוונת, וכదרכם של מעשי אלימות בתחום המשפחה, לא היו לו עדימ. באירוע זה אףוא, עומדות שתי גרסאות זו כנגד זו - גרסת המתלוונת לפיה הנאשם היכה אותה, בטע בישבנה ואחז באוזנה ובלסתה, אל מול גרסת הנאשם לפיה המתלוונת עלה אותו בדירתה, מבל' שהוא היכה אותה, ורק כאשר בתה של המתלוונת פתחה את דלת הדירה מבחוץ, הוא הצליח להימלט. אכן, בשיחה של המתלוונת עם מוקדנית המשטרה (ת/10) היא ציינה כי בתה ראתה את כל האירוע. ואולם, למעשה אין מחולקת של ממש כי הבית לא נכח באירוע והגעה לדירה בסופו. אדרבה, דברים אלו של המתלוונת מוכיחים על קבלת גרסתה. הבית אמנם ציינה כי שמעה את אמה צעקה "אל תגע بي". ברם, היא עצמה הודהה כי אמה הייתה מרבה לצעק, וצעקות מתוך הבית היו תדיות. מה גם, שקשה לתת משקל של ממש לגרסתה של הבית, שניזונה מפיה של אמה.

18. גם ביחס לאישום השני, למשעה העדים היחידים לאירוע שהעידו בבית המשפט הם הנאשם והמתלוונת. הנאשם אינו כופר במפגש במרכז המשחררי, ואולם לטענותו הוא לא תקף את המתלוונת באותו אירוע, אלא שהוא זו שעשתה "סקנדל" והרימה את קולה עליו. מנגד, המתלוונת טענה כי הנאשם היכה אותה בעינה. אכן פגעה בעינה של המתלוונת נפתחה על ידי השוטרים האדי, שלמה ושירן ביתן (כפי שעולה מדו"ח הפעולה שלה - ת/6) בחולף כעשרה ימים באירוע מושא האישום הראשון. במועד האירוע שבאיםו הראשון גם קיימת תעודה רפואית המצינית את המתוומה סביר עין ימין של המתלוונת (ת/1). גם הנאשם אישר כי הבחן במקה שlid העין במועד מסוים, אך הוא אינו יודע לומר מתי בדיוק הוא נגרם לה. בתה של המתלוונת אמ衲 ציינה כי הבחינה במקה בעין לאחר האירוע. ואולם, זו בלבד שכאמור יש לחת משקל מוגבל לעדותה של הבית, אלא שלא עלי עדותה מדובר מדובר בהאשמות לאחר האירוע שבאיםו הראשון, בניגוד לאמור בכתב האישום.

19. למעשה, לא ניתן הסבר מניח את הדעת לשאלת מדוע המתלוונת לא הגישה תלונה במשטרה מיד לאחר אותו אירוע. המתלוונת הסבירה בהודעתה במשטרה - כפי שצין השוטר שלו מה בעדותו - כי לא פנתה למשטרה בשל כך שהיא ריחמה על הנאשם. ואולם, לא זו בלבד שבמסגרת עדותה בבית המשפט היא מסרה הסבר אחר, לפיו היא לא פנתה למשטרה מאחר וחבריו של הנאשם שנכחו במקום אליו עלייה שיכו אותה אם תALKON במשטרה; אלא שעיל אף שכן קיימים מקרים בהם קרבן עבריה, בפרט במקרים של אלימות בין בני זוג, אינו פונה לאלטר בתלונה למשטרה בגין אלימות שהופנתה כלפיו. בין היתר, מהטעם שנטנה לכך המתלוונת בעדותה - חוסר רצון לסבר את הנאשם. דא עקא, שבמקרה זה, המתלוונת הגישה תלונות רבות, רבות מאוד כנגד הנאשם, כפי שיפורט להלן, על אירועים הרבה חמורים, ודוקא באירוע זה היא בחרה שלא להתלוון.

20. בנוסף, גם לא ניתן הסבר מניח את הדעת לכך שהמשטרה לא שלימה את החקירה וגבטה עדויות מהנוכחים במקום. המתלוונת נקבעה בשם של אחד מחברי הנאים שנכחו במקום, אדם בשם אלכס. נעשה ניסיון לזמן לעדות, ואולם שהוא סרב להגיע לתחנת המשטרה ואומרו כי הוא חבר של הנאשם והוא רוצה להעיד (ת/9), המשטרה עזבה אותו לנפשו, ולא העמיקה את החקירה בעניין זה. מלאכת החקירה מוטלת על המשטרה. במקרה זה היא לא עשתה את המוטל עלייה, והניסיון לטעון כי יש ללמידה מסירובו של אלכס לבוא להעיד בטענה כי הוא חבר של הנאשם שהוא תומך בגרסת המתלוונת, כמו גם הטלת חובת התביעה העדים לאירוע לפתחו של הנאשם, אינה במקומה. המשטרה, היא זו שמחובתה וביכולתה היה לפעול לאיסוף ראיות לאישוח החשד בדבר ביצוע העבירה או להפרכתו. מלאכה

זו אינה יכולת הטענה כי מי שבסוףו של יום יואשם בביצוע אותה עבירה. מעבר לכך, לא ניתן להתעלם מההסבר שנותן הנאשם לכך שהבריו סרבו לבטל מזמן ולבוא מספר פעמים למתן עדות בבית המשפט על חשבו זמן העבודה שלהם. כאמור, למשטרה הסמכות והחובה למצות証 קיירתו של אירוע עד תום, ובין היתר לגבות עדויות נוספים, ולא להסתמך אף על עדויות הצדדים עצם, שהם בעלי אינטרס מובהק.

21. זאת ועוד. הנאשם הציג כתוב אישום שהוגש נגד המתלוונת (נ/1), ממנו נתקבש למדן הן על אכיפה ברורנית ואפליהו הטענה לרעה אל מול המתלוונת והן על חוסר מהימנותה של המתלוונת והגשת תלונות שווה על זהה. נתקבש גם ללמידה מתוך כתוב האישום ומעשהיה של המתלוונת המתוארים בו, על המנייע של המתלוונת לטפל עליון תלונות שווה, שהוא הרצון לנქום בו על כך שעזב אותה.

22. וכן, מהעובדות הנטעןות בכתב האישום עולה, כי במספר פעמים לא מבוטל, המתלוונת הגיעה לבתו של הנאשם ודפקה על דלת הכניסה בחזקה תוך שהיא צעקת ומקלחת. זאת בניגוד לצו הרחקה שנitinן כנגדה ביום 19.06.19 אשר עליה להתקרב מרחק הקטן מ-50 מטר מביתו של הצד שכונגד, ובניגוד לצו נוסף מיום 20.01.19 אשר הגדיל את המרחק ל-250 מטרים. עוד עולה מעובדות כתב האישום, כי במספר מקרים, לאחר שההNameValuePair לא פתח המתלוונת את דלת ביתו, היא התקשרה למשטרה ותלוונתה כנגדה הנטען. עוד עולה מעובדות כתב האישום כי המתלוונת שלחה לנายน מסטר רם של הודעות טקסט, גם זאת בניגוד לצו בית משפט, ובמסגרת ההודעות היא כתבה לנายน, בין היתר: "אם אראה אותך אשבור לך את הפרצוף" ו"לא נשאר לך הרבה".

23. חרב העובדות הנטעןות, המאשימה ייחסה למתלוונת רק עבירות של הפרת הוראה חוקית והפרת צו בית משפט. לא ייחסה לה עבירות איומים ולא עבירה של מסירת מידע כוחת למשטרה. במסגרת שמיית הסיכוןים, לאחר שב"כ הנאשם טענה לאפליהו הטענה לאפליהו הטענה ב"כ המאשימה כי אכן מדובר בטעות, והמאשימה תעתרור במסגרת ההליך כנגד כתב האישום והוספה עבירות איומים. בכך למעשה, ניתן מענה לשאלת האכיפה הברורנית.

24. ברם, לצד זאת עדין עולה מכתב האישום, ובפרט מההודעות המתועדות בו, כי אכן המתלוונת סירבה להשלים עם הפרידה של הנאשם ממנה. עולה מכתב האישום, כי המתלוונת אף פעולה להתלוון כנגדה הטענה במשטרה ללא הצדקה, בכל פעם שהוא לא נענה לבקשתה לפתח לה את דלת ביתו (כאמור, בניגוד לצו בית המשפט). כך, נטען בכתב האישום, כי ביום 4.05.19 לאחר שההNameValuePair לא פתח את דלת ביתו לשם עצוקותה, קללותה וחבטותה של המתלוונת על הדלת, היא הזמינה נידת משטרה למקום. כך, נטען, כי ביום 15.04.19 לאחר שהמתלוונת הטרידה את הנאשם מספר רב של פעמים בטלפון (גם זאת בניגוד לצו בית המשפט), הוא ענה לה: "למה את מתקשרת, וכי תזדייני ועל תקשורי אליו" ונתקק את השיחה. המתלוונת שבה והתקשרה מספר פעמים, ולאחר שההNameValuePair לא ענה לה, היא התקשרה למשטרה ותלוונתה כי הנאשם מאים עליו, בעקבות כך, הנאשם עוכב לחקירה. בכך ניתן למצוא חיזוק לסתורת הנאשם, כי המתלוונת פעולה פגוע בו בשל פרידתו ממנה, והגישה כנגדו תלונות שווה.

25. כתב האישום, המבוסס לא רק על עדויות כי אם גם על מסרונים שלא ניתן להתעלם מהם, מציר תמונה - גם אם ההליך כנגד המתלוונת טרם הסתיים - לפיה צו הרחקה שהוצאו כנגד המתלוונת אינם מرتיעים אותה, היא

מטרידה את הנאשם, מאיימת עליו, וכאשר הנאשם מתעלם ממנו, היא פונה למשטרה ומגישת תלונות שמתווך כתוב האישום שהוגש כנגדה מלמדות כי המאשימה רואה אותו כתלונות שווא. קשה לקבל את טענת המאשימה שאין לה שקל לכתחזק האישום כנגד המתלוונת שכן טרם הוכרע הדין באותו הילך, שעה שהמאשימה היא זו שהגישה את כתוב האישום וסבירה שלכל הפחות יש ראיותلقאותה לנטען בו. האם המאשימה יכולה להתעלם מעניין זה כיוון? האם אין בכך ولو להעמיד בסימן שאלת מהימנות תלונותיה במקורה זה? יצוין, כי עדותה של בת זוגו כיוון אודות מעשה של המתלוונת לפניה, עולה בקנה אחד עם העובדות המתוארכות על ידי המאשימה בכתב האישום. תמורה אףוא טענתה המאשימה כי מדובר בעדות שאינה רלוונטיות.

26. אכן, בעדותה בבית המשפט המתלוונת הייתה נסערת ופעמים בכתה, וניכר היה כי היא פגועה מה הנאשם. ברם, לא ניתן ליחס זאת בהכרח למימונות גרסתה. עיון באישום הרביעי בכתב האישום שהוגש כנגד המתלוונת (נ/1) מלמד על התנהלותה של המתלוונת, הבאה לידי ביטוי בביטויים חמורים, חלקם בלתי מובנים שקשה לראות קשר לוגי ביניהם (גם לאחר מכן משקל לכך שהדברים נכתבו במקור בשפה הרוסית), ונסערת רגשות הנובעת מכך שקשה לה לקבל את העובדה כי הנאשם עזב אותה לטובת אישת אחרת. אך מפאת כבודה של המתלוונת, לא יצאט את דבריה המצווטים באותו כתב אישום. עיון בכתב האישום כנגד המתלוונת, ובפרט בהודעות המיוחסות לה במסגרתו, מלמד כי אין זה בהכרח נכון לומר כי הנאשם בדבריו כנגד המתלוונת, אך ביקש להסביר את פניה, מבלתי שיש לכך תשתיית של ממש.

27. בדומה, גם לא ניתן ליתן אמון בעטנת המתלוונת כי החתר באזנה הוא כתוצאה ממושך הנאשם, שעה שלא הוגש כל תלונה בגין כך. זאת כאמור, חרב הגשת תלונות רבות על ידה, חלקן על פניו, תלונות שווא. נדמה כי גם העובדה כי לא הוגשה תלונה בגין החתר באזן, מקשה ליתן למימונות בגרסת המתלוונת.

בשים לב כאמור, אני סבור כי לא הורם הנintel להוכיח באופן ברור, ודאי לא באופן שאינו מותיר ספק סביר, שיש להעדיף את גרסת המתלוונת כי האירועים המיוחסים לנ宴ם בכתב האישום, התרחשו, על פני גרסתו של הנאשם המכחיש התקיימות אירועים אלו.

כאמור בפתחה, אני מזכה את הנאשם מהמיוחס לו בכתב האישום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ד תמוז תשפ"א, 24 יוני 2021, במעמד המתיצבים.